

رأی عدم اعتماد مجلس ارتجاع و مهار "حزب نامرئی"

جریان عدم کسب رأی اعتماد وزیر نفت پیشنهادی رئیس جمهور، نشان می دهد که مناقشات درونی رژیم و جناح غالب حکومتی بر سر سهم بیشتر همچنان ادامه دارد. چهارشنبه دوم آذر، محسن تسلمی سومین وزیر نفت پیشنهادی رئیس جمهور، موفق به کسب رأی اعتماد از مجلس نشد.

به دنبال این رویداد که در عین حال در تاریخ حیات جمهوری اسلامی بی سابقه است، بحث وجدل بر سر تعیین تکلیف وزارت نفت بالا گرفت. همان روز احمدی نژاد طبق حکمی کاظم وزیری همامانه را در سمت سرپرستی وزارت نفت ابقا کرد. این در حالی ست که طبق اصل ۱۳۵ قانون اساسی رژیم، هیچ وزارت خانه ای نباید بیش از سه ماه بدون وزیر باشد. اما در عمل چنین اتفاقی افتاده است و این که در چنین حالتی چه باید کرد و این معضل را چگونه باید برطرف ساخت، در قوانین رژیم پیش بینی نشده است. هم اکنون عده ای از طرفداران رئیس جمهور بر این تلاش اند که دوره سه ماهه تمدید شود. رئیس مجلس به شورای نگهبان متوسل شده است تا قانون مربوطه را تفسیر کند. تفسیر قانون مربوطه اما مستلزم آن است که رئیس جمهور یا دولت رسماً به شورای

در صفحه ۲

بیانیه سازمان فدائیان (اقلیت) به مناسبت ۱۶ آذر، روز دانشجو

۱۶ آذر، سمبل مبارزات

جنبش دانشجویی علیه امپریالیسم و ارتجاع

در صفحه ۸

جمهوری اسلامی و منازعه با اروپا و آمریکا

شمارا رسوا می کنیم. وی در عین حال خطاب به جناح های رقیب خود در جمهوری اسلامی که سیاست های وی را مورد حمله قرار داده اند، آنها را آدم های بی ارزش خواند و گفت: "متأسفانه در بین ملت ها و شاید در ملت های دیگر افرادی وجود داشته که مدیران خود را به سازش، تسلیم و به کوتاه آمدن در مقابل زیاده خواهان استکباری دعوت کرده و می کنند. ولی من به شما و تمام کسانی که چشم امید به این افراد دارند می گویم این ها در بین ملت ما هیچ ارزشی ندارند."

سخنان احمدی نژاد، البته از دیدگاه توده های زحمتکش مردم ایران، چیزی جز تکرار عوام فریبی های یک ربع قرن گذشته حاکمیت جمهوری اسلامی نیست و تنها داروی محرکی برای مزدوران بسیجی است.

جنايات بی انتهای امپریالیسم و در کل نظام سرمایه داری که سراسر با استثمار، بی

در صفحه ۳

اندکی پس از عقب نشینی کشور های اروپائی و آمریکائی از تهدید ارجاع پرونده هسته ای جمهوری اسلامی به شورای امنیت، رئیس جمهور حکومت اسلامی، در اجتماع گروهی از مزدوران بسیج، یک سخنرانی ایراد کرد که می توان آن را مرحله جدیدی در تشدید تضادهای جمهوری اسلامی با قدرت های اروپائی و آمریکائی و نیز منازعات درونی جناح های رژیم ارزیابی کرد.

وی در این سخنرانی، خطاب به قدرت های اروپائی و آمریکائی گفت: "امروز کسانی که پرونده شان سیاه است و منافع ملت های مظلوم را چپاول کرده و نام آنها در صدر جنایت کاران تاریخ بشر ثبت شده، دم از حقوق بشر می زنند و در مقابل ملت و دولت ما پرچم حقوق بشر را بلند کرده اند. شما که این همه پرونده تان سیاه است چگونه حرف از حقوق بشر می زنید؟ . . . شما متهم هستید. شما باید در دادگاه های جنایت کاران جنگی محاکمه شوید . . . ما فهرست بلندی از جنایت های شما در مقابل خود داریم و

در صفحه ۶

در این شماره

سمیناری در گرامی داشت

هشتاد و هشتمین سالگرد

انقلاب اکتبر

۳

اخباری از ایران

۵

اخبار کارگری جهان

۴

خلاصه ای از اطلاعیه ها

و بیانیه های سازمان

۶

آلمان و کابینه ائتلافی

سرانجام روز ۱۴ نوامبر نمایندگان احزاب سیاسی مدافع نظم سرمایه توانستند پس از نزدیک به دو ماه بند و بست و مذاکره پشت درهای بسته قدرت را در میان خود تقسیم کرده و دولت جدید آلمان را با نام "ائتلاف بزرگ" به همگان معرفی کنند. اما اینکه چرا باید کار تشکیل دولت جدید نزدیک به دو ماه به طول می انجامد و آیا اینکه این دولت "ائتلاف بزرگ"، برغم تبلیغات گردانندگان آن، توافقی اساسی با دولت پیشین این کشور دارد موضوعی است که در

رأی عدم اعتماد مجلس ارتجاع ومهار "حزب نامرئی"

نگهبان چنین درخواستی را عنوان کند. یک عضو حقوق دان شورای نگهبان که در ضمن رئیس دفتر رئیس جمهور هم هست، احتمال می دهد که این مهلت تمدید شود. برخی دیگر گفته اند که در این اصل قانونی ابهامی وجود ندارد و رئیس جمهور هرچه زودتر باید فرد دیگری را به مجلس معرفی کند. خلاصه این که وزارت نفت و این که چه کسی و چه زمانی در رأس آن قرار بگیرد، به مرکز جدل مرتجعین تبدیل شده است.

از ۲۶۱ نماینده حاضر در مجلس "اصول گرا" تنها ۷۷ نفر به محسن تسلطی فرد مورد اعتماد احمدی نژاد رأی دادند. صرف نظر از اظهار نظرها ومطالبی که در مورد این فرد اعلام گردید، از جمله در مورد گرین کارت و تابعیت دوگانه وی یا رأی دادن وی به کاندیدای اصلاح طلبان در جریان انتخابات ریاست جمهوری و یا "محرز" بودن همکاری مشاورفنی وی با ساواک وامثال آن، اما روشن است که منازعه اصلی برسر این ها نیست، بلکه اصل دعوا برسر اشغال یک پست مهم ونان وآب داری ست که نه فقط در مقیاس داخل کشور نقش مهمی بازی می کند، بلکه در عرصه خارجی و زد و بندهای بین المللی نیز جایگاه ویژه و منحصر به فردی را اشغال کرده است. وزارت نفت در اصل یک مرکز بزرگ اقتصادی و تجاری است که بیش از ۱۵۰ شرکت مستقل و بزرگ زیر مجموعه آن قرار دارد و در عین حال بزرگترین منبع درآمد ارزی کشور نیز محسوب می شود. روشن است که جریان ها و افراد با نفوذ حکومتی که به صورت یک شبکه گسترده و پنهان و به تعبیری یک مافیا (مافیای نفت) بر آن تسلط دارند، اجازه نمی دهند بدون مشورت با آنها ونمایندگان وعوامل شان در مجلس، برای این وزارت خانه تعیین تکلیف شود به نحوی که غنائم بادآورده از چنگشان خارج شود و یا در باز تقسیم آن سرشان بی کلاه بماند.

از همین روست که انتقاد به تک روی ویی اعتنائی احمدی نژاد در انتخاب ومعرفی وزرای پیشنهادی به مجلس که قبلا هم عنوان شده بود، دوباره تکرار شد. حزب مؤتلفه اسلامی، روزنامه کیهان وبرخی دیگر از "اصول گرایان" چنین عنوان کردند که اگر رئیس جمهور پیش از معرفی وزیر پیشنهادی خود بامجلس مشورت و رایزنی می کرد، مسئله به این صورت در نمی آمد ومجلس اصول گرا، مجبور نمی شد، "این موضع گیری تلخ اما اجتناب ناپذیر" را اتخاذ کند.

اما اختلافات ومنازعات درونی رژیم تنها به مسئله تسلط بر وزارت نفت خلاصه نمی شود. گرچه وزارت نفت همان طور که پیش از این اشاره شد، پست بسیار مهمی است، اما این، تنها یک نمونه است. این منازعات وجدال های لفظی که تماما بیان گر جدال برسر کسب سهم بیشتر از قدرت است، در سایر عرصه هانیز دیده می شود.

برای نمونه، اجرائی کردن شعار عوام فریبانه رئیس جمهور مبنی بر "مبارزه با فساد ومفسدین"، نیز به یکی دیگر از عرصه های جدال گرایشات و جناح های درونی رژیم تبدیل شده است. هم اکنون برسر این موضوع که چه کسانی "مفسد" هستند و نحوه ی مبارزه با آنها چگونه باید باشد میان قوه قضائیه، برخی از اصول گرایان و طرفداران رئیس جمهور اختلافات آشکاری بروز کرده است. در حالی که رئیس جمهور ادعا کرده است یک لیست از افرادی را که "به بیت المال دست اندازی می کنند" در دست دارد و تهدید کرده است که اسامی آن ها را اعلام خواهد کرد، برخی اصول گرایان از جمله برخی از اعضای حزب مؤتلفه اسلامی، مسئله مبارزه با فساد ومفسدین را تنها یک شعار سیاسی دانسته اند. افزون بر این ها احمدی نژاد پس از تعیین وزراء و تغییر استان داران، در مقیاس وسیعی دست به تصفیه مدیران و رؤسای بانک ها زده است و همه جا افراد بسیجی و سپاهی ونزدیک به خود را جایگزین آنها نموده است. این روند که همچنان ادامه دارد، عکس العمل انتقاد آمیز بسیاری از مهره های رژیم و برخی اصول گرایان از جمله رفسنجانی و حبیبی دبیر کل حزب مؤتلفه اسلامی را در پی داشته است. رفسنجانی نه فقط قضیه حذف، تصفیه و منزوی کردن نیروهای نظام و همچنین واگذاری مسئولیت به کسانی که توان انجام آن را ندارند را به شدت مورد انتقاد قرار داده است، بلکه حتا چنین تهدید نموده است که چنان چه این روند ادامه پیدا کند، نیروهای مقاوم نیز دست به تهاجم ودفاع از خود خواهند زد!

محمود احمدی نژاد تحت این عنوان که "دولت عدالت خواه" یک دولت حزبی نیست، ضمن مذمت حزب گرائی می گوید قرار نبوده است دولت مشمول سهمیه بندی حزبی شود و برای پیشبرد اهداف خود دست به حذف و تصفیه می زند. سهم خواهان و تصفیه شوندهگان اما این ادعا را رد می کنند. آنها ضمن انتقاد از تفکری که سرکوب حزب وحزب گرائی را تبلیغ می کند، می

گویند اولاً احمدی نژاد خود "عضو شورای مرکزی" بعضی از احزاب اصول گرا بود ه است، و مهم تر از آن "برای پیشبرد تفکرات حزب نامرئی خویش است" که سایر احزاب اصول گرا را تخطئه می کند و از همین رو آن را یک جریان "نفاق" می خوانند. (هفته نامه حزب مؤتلفه اسلامی-شماره ۴۳۹ پنجم آذر ۸۴)

محمود احمدی نژاد اما که یک پایش بر زمین ولایت و پای دیگرش را بر بسیج و سپاه استوار ساخته است، بدون توجه به این انتقادات، سخت مشغول یکه تازی ست. دامنه فعالیت ها، نفوذ و مانور افراد سرشناس و احزاب و دستجات با نام و نشان حکومتی را محدود می کند، آنها را یک به یک حذف و تصفیه می کند و پست ها ومقام های حساس ومهم را یکی پس از دیگری به نفع حزب پادگانی بی نام ونشان و "نامرئی" خویش غصب می کند.

اگر چه هیچیک از احزاب و گروه بندی های با نام نشان "اصول گرا" حسن نیت این بسیجی ساده را برای خدمت به نظام نفی نمی کنند اما برآشفتگی خود از افراط گری های وی را نیز نمی توانند پنهان سازند و گاه علی رغم تمام عشق وعلاقه ای که به این بسیجی از خود نشان می دهند، ناچارند ولو به بهای تلخکامی خود، بر اومهار بزنند. عدم رأی اعتماد مجلس اصول گرا به فردی که احمدی نژاد وی را فردی شایسته خوانده بود، گرچه همراه با این تلخکامی ست، اما در عین حال افساری ست بر "حزب نامرئی" و بی نام ونشان بی مهار، پس شیرین هم هست! تلخ وشیرین است!

گرچه مجموعه این بحث ها وجدال ها، حذف ها و جایگزینی ها که بخشا به آن اشاره شد، حاکی از تشدیداختلافات درونی جناح هائی است که همگی برسر حفظ نظام موجود متفق القولند، اما این همه ی مسئله نیست. مسئله این هم هست که عملکرد احمدی نژاد و حزب بی نام و نشان وی، همسوئی گسترده ای را میان احزاب ونیروهای حکومتی وحاشیه آن و برخی از نیروهای موسوم به اصول گرا علیه رئیس جمهور و دولت وی نیز ایجاد کرده است و این معنائش چیز دیگری نیست جز اصطکاک های بیشتر و باریک تر شدن بیش از پیش تکیه گاه دولت اسلامی!

کمک های مالی

کانادا

نقیسه ناصری	۱۰ دلار
ستاره	۲۰ دلار
لاکومه	۵۰ دلار

رژیم جمهوری اسلامی را باید با یک اعتصاب عمومی سیاسی و قیام مسلحانه برانداخت

جمهوری اسلامی و منازعه با اروپا و آمریکا

حقوقی، جنگ، اختناق، کشتار و اسارت انسان همراه است، مطلقاً ذره ای از جنایات بی انتهای جمهوری اسلامی نمی‌کاهد. اگر صحبتی از جنایات امپریالیسم و نظام سرمایه داری در میان است که عیان و آشکار می‌باشد، اساساً وجود جمهوری اسلامی در ایران جزء لایتجزائی از همین جنایات است. مسئله فقط به این خلاصه نمی‌شود که امپریالیسم با استثمار، ستم‌گری نسبت به ملت‌ها، غارت و چپاول، جنگ، قتل عام و کشتار میلیون‌ها کارگر و زحمتکش در سراسر جهان، عجین است. جمهوری اسلامی، خود محصول گندیده نظام سرمایه داری جهانی و زد و بند قدرت‌های امپریالیست جهان برای سرکوب انقلاب ایران و کشتار هزاران انسان است. در برابر جنایاتی که این رژیم علیه مردم ایران مرتکب شده است، نقض حقوق بشر اصلاً بی‌معناست. مطلقاً ابعاد وحشتناک جنایات بی‌شمار حکومت اسلامی را بیان نمی‌کند. چگونه می‌توان کشتار هزاران زندانی سیاسی رادر طول چند روز نقض حقوق بشر نامید؟ چگونه می‌توان اعدام‌های گروهی هزاران انسان را از روزی که جمهوری اسلامی به قدرت رسید تا لااقل اواسط دهه ۶۰، نقض حقوق بشر نامید؟ چگونه می‌توان به گلوله بستن کارگران را در دهها مورد نقض حقوق بشر نامید؟ چگونه می‌توان کشتار بی‌رحمانه هزاران تن از مردم تحت ستم کرد و دیگر ملیت‌های تحت ستم را نقض حقوق بشر نامید؟ چگونه می‌توان کشتار صدها هزار تن از مردم ایران و عراق را در طول جنگی که تنها امپریالیسم و ناسیونالیسم عربی رژیم صدام در برافروختن آن نقش نداشته، بلکه توسعه طلبی پان‌اسلامیسم جمهوری اسلامی نیز مسبب آن بوده است، نقض حقوق بشر نامید؟ اگر قرار باشد حتی به رئوس این جنایات وحشتناک جمهوری اسلامی در ایران اشاره کرد، باید کتاب‌ها در این باره نوشت. جمهوری اسلامی در طول تمام دوران حیات ننگین خود در ایران، چنان قتل عام وسیعی در ایران به راه انداخته است که امروز کمتر خانواده‌ای را می‌توان سراغ گرفت که حداقل یکی از عزیزان خود را از دست نداده باشد. و این هم تازه گوشه‌ای از جنایات جمهوری اسلامی است. این جنایات بسی عظیم‌تر از آن هستند که بتوان آنها را نقض حقوق بشر نامید.

توده‌های کارگر و زحمتکش مردم ایران که روز مره با فجایع بی‌شمار حکومت اسلامی روبرو هستند، این حقیقت را به خوبی می‌دانند که برای مبارزه با مظالم و فجایع دنیای غیر انسانی که سرمایه داری و امپریالیسم جهانی آفریده‌اند، باید مقدم بر هر چیز با

رژیم ستمگر حاکم بر ایران تسویه حساب کنند و به جنایات بی‌شمار آن پایان دهند. مبارزات توده‌های مردم ایران علیه رژیم جمهوری اسلامی نیز نشان می‌دهد که آن‌ها هدف اصلی ضربه خود را درست انتخاب کرده‌اند.

اما اگر عوام فریبی‌های احمدی‌نژاد، در میان توده‌های کارگر و زحمتکش مردم ایران تأثیری نخواهد داشت، بر مناسبات بین المللی جمهوری اسلامی و جناح‌های رژیم تأثیر غیر قابل‌انکاری خواهد داشت و تضادها را در این عرصه‌ها تشدید خواهد کرد. معمولاً، وقتی دولت‌های سرمایه داری یک دیگر را به زبان احمدی‌نژاد متهم می‌کنند، نشان‌دهنده آن است که مناسبات آنها به بالاترین مرحله از تیرگی رسیده است. بنابراین باید در انتظار وقوع بحران‌های جدی‌تر در مناسبات بین‌المللی جمهوری اسلامی بود. در عین حال موضع‌گیری احمدی‌نژاد، در مقابل جناح‌های رقیب و بی‌ارزش خواندن آنها، نشان می‌دهد که جناح حاکم، حاضر به عقب‌نشینی در مقابل جناح رقیب و برخی از سران حکومت نیست. این نیز تضادهای درونی جناح‌ها و باندهای طرفدار جمهوری اسلامی را تشدید خواهد کرد.

روشن است که تشدید این تضادها در عرصه داخلی و بین‌المللی، وضعیت رژیم را وخیم‌تر خواهد ساخت و زمینه را برای گسترش اعتراضات توده‌ای هموارتر خواهد ساخت. در این جا این سؤال مطرح می‌شود که چرا جمهوری اسلامی، اکنون آگاهانه در مسیری گام نهاده است که به تشدید تضادها، به ویژه در عرصه مناسبات بین‌المللی خواهد انجامید. این مسئله می‌تواند مطرح باشد که رژیم همواره برای مهار و کنترل تضادها و بحران‌های داخلی، می‌کوشد، آنها را تحت الشعاع بحران‌های خارج از مرزها قرار دهد و سیاست‌های سرکوبگرانه خود را در داخل پیش‌برد. اما اکنون یک عامل دیگر مطرح است. در پی شکست طرح‌های آمریکا در خاور میانه و به ویژه آشکار شدن ناتوانی آن‌ها در کنترل عراق تحت اشغال، و نیز قدرت گرفتن طرفداران جمهوری اسلامی در افغانستان و عراق، جمهوری اسلامی خود را در موقعیتی می‌بیند که بتواند از آمریکا و اروپا امتیازاتی به نفع خود بگیرد. موضع‌گیری‌های احمدی‌نژاد، که در واقع موضع یک جناح از حکومت است، این هدف را دنبال می‌کند. اما این که اروپا و آمریکا تا کجا حاضرند یک چنین امتیازاتی را به جمهوری اسلامی بدهند و یا در مقابل آن بایستند، بیش از هر چیز وابسته به اوضاع داخلی رژیم و نیز اوضاع سیاسی خاور میانه و از جمله عراق خواهد داشت.

سمیناری در گرامیداشت هشتاد و هشتمین سالگرد انقلاب اکتبر

کمونیست‌ها هشتاد و هشتمین سالگرد انقلاب کبیر اکتبر ۱۹۱۷ را در چهارگوشه‌ی جهان با برپایی همایش‌های گوناگون، از تظاهرات خیابانی گرفته تا سمینار و تجمع گرامی داشتند.

دو تشکل کمونیستی ترکیه و مراکش روز ۱۹ نوامبر (۲۸ آبان) به همین مناسبت سمیناری را سازماندهی کردند که در آن علاوه بر یک تشکل فرانسوی (تجمع فعال کمونیست) و یک گروه بلژیکی (بلوک مارکسیست - لنینیست)، از سازمان‌ها نیز دعوت به عمل آمده بود.

«گروه کمونیست/مارکسیست - لنینیست مراکش» و «حزب کمونیست مارکسیست - لنینیست ترکیه و کردستان شمالی» در دعوتنامه مشترک خود نوشته بودند: در برابر تعرض ایدئولوژیک ارتجاعی بورژوازی مبنی بر «پایان تاریخ»، سوسیالیسم به عنوان آلترناتیو سرمایه‌داری بیش از گذشته و برای نفی تبلیغات دورغین بورژوازی مطرح است.

برگزارکنندگان سه موضوع «نقش امروز طبقه‌ی کارگر»، «نقش حزب لنینیست» و «مسئله همبستگی انترناسیونالیستی پرولتری برای عصر ما» را برای سمینار در نظر گرفته بودند. با توجه به موضوعات سمینار بود که نماینده‌ی سازمان فدائیان (اقلیت) بحثی در رابطه با نقش محوری طبقه‌ی کارگر در تحولات جاری و آینده ایران ارائه داد. وی پیش از آن به توضیح بحران‌های عمیقی که در زمینه‌های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی در ایران وجود دارد پرداخت و دلایل شکست «اصلاح طلبان» را تشریح کرد. آن‌گاه به دولت کنونی احمدی‌نژاد اشاره شد که نمایندگی ارتجاعی‌ترین جناح جمهوری اسلامی را بر عهده دارد و رسالتی به جز تعمیق بحران‌های موجود ندارد.

نماینده سازمان همچنین به تشریح اپوزیسیون‌های بورژوازی جمهوری اسلامی پرداخت و در پایان اضافه کرد که هیچ‌گونه تغییر و تحول مثبتی در ایران بدون رهبری طبقه‌ی کارگر میسر نیست.

در پایان سمینار، بحثی در رابطه با مبارزات ضدامپریالیستی به ویژه در منطقه‌ی خاورمیانه در گرفت. در این جا نیز نماینده سازمان ما به این موضوع اشاره کرد که تمام جریان‌های اسلامی، از طالبان در افغانستان گرفته تا جمهوری اسلامی در ایران و حماس در فلسطین توسط امپریالیست‌ها و وابستگانشان تقویت شدند تا

ادامه اعتراضات کارگران در بلژیک

روز ۲۵ نوامبر بیش از ۵ هزار نفر کارگر یکی از کارخانه های خودروسازی فولکس در اطراف شهر بروکسل دست به یک اعتصاب ۲۴ ساعته زدند. این حرکت در اعتراض به تصمیم دولت مبنی بر افزایش سن بازنشستگی از ۵۸ سال به ۶۰ سال انجام گرفت. در یک ماه گذشته یکرشته اعتصاب از سوی کارگران بلژیک علیه این تصمیم دولت این کشور انجام گرفته است. کارگران اعتصابی در این روز با تجمع در محل کارخانه اعلام نمودند که اعتصاب خود را در روزهای آینده به دیگر مراکز تولیدی گسترش خواهد داد.

اعتصاب عمومی در ایتالیا

روز ۲۵ نوامبر کارگران سراسر ایتالیا برای ششمین بار از زمان به قدرت رسیدن سیلیویو برلوسکونی دست به یک اعتصاب عمومی زدند. دولت این کشور اخیرا اعلام نمود که کسری بودجه سال آینده رقمی معادل ۱۷ میلیارد یورو خواهد بود. راه تامین این مبلغ نجومی نیز کاهش خدمات رفاهی، شتاب بخشیدن به خصوصی سازی ها و افزایش مالیات ها خواهد بود. این اقدامات مورد مخالفت میلیونها کارگر و زحمتکش این کشور است. اعتصاب عمومی روز ۲۵ نوامبر هم بر بستر همین نارضایتی انجام گرفت. به راستی میتوان گفت که در این روز تمامی ایتالیا به تعطیل در آمده و دهها هزار کارگر در دریایی از پرچم های سرخ در خیابانهای شهرهای رم، میلان و پالرمو راه پیمائی کرده و فریاد اعتراض علیه این اقدامات ضد انسانی سر دادند.

اعتصاب کارگران در سانفرانسیسکو

روز ۱۲ نوامبر اعتصاب نزدیک به ۱۳۰۰ نفر از کارگران خدمات چند مرکز بهداشتی و درمانی در شهر سانفرانسیسکو با پیروزی خاتمه یافت. این اعتصاب روز ۱۳ سپتامبر و در اعتراض با مخالفت کارفرما با خواست های کارگران آغاز شد. کارگران در چند دور مذاکرات با کارفرما خواستار افزایش دستمزدها و بهبود شرایط کار و دوره های آموزشی شده بودند. نمایندگان کارفرما در ابتدا با تمام خواست های کارگران مخالفت کرده و در هم شکستن این اعتصاب را در

دستور کار قرار دادند. اما موفق به این کار نشدند و سرانجام حرکت اعتراضی کارگران پس از دو ماه با پیروزی خاتمه یافت. دستمزد کارگران به میزان ۱۶٪ افزایش یافت و نمایندگان کارگران حق مشارکت و تصمیم گیری در بخش زیادی از امور مربوط به کار خود را پیدا کردند.

اعتصاب رانندگان کامیون در استرالیا

روز ۲۸ نوامبر بیش از ۱۲۰۰ راننده راه دور کامیون در سراسر استرالیا دست به یک اعتصاب ۱۴ روزه زدند. این رانندگان از دستمزدهای ناچیز خود ناراضی هستند. علاوه بر این روزی نیست که بخشی از همین دستمزد ناچیز کارگران صرف پرداخت هزینه های رفاهی نگردد. دست آخر اینکه ساعات کار این کارگران هیچ پایانی ندارد. هر چند بر روی کاغذ این کارگران باید ۳۷ ساعت کار کنند، اما هفته ای نیست که ساعات کار کمتر از ۵۰ تا ۶۰ ساعت باشد. اعتصابیون اعلام نمودند که در طول این اعتصاب دست به راه پیمائی و برپائی تجمعات اعتراضی می زنند و تا رسیدن به خواست های خود به مبارزه ادامه خواهند داد.

اعتصاب کارگران در چین

روز ۲۵ نوامبر تمامی ۱۳۰ کارگر یک کارخانه صنایع شیمیائی واقع در منطقه صنعتی Irkutsk در سیبری دست به اعتصاب غذا زدند. کارگران این کارخانه ماهها است که دستمزدی دریافت نکرده اند. این امر بارها مورد مخالفت کارگران قرار گرفته و اعتصابات و اعتراضاتی را به همراه داشته است. پاسخ صاحبان این کارخانه به این اعتراضات تنها بی اعتنائی و تهدید بوده است. اما این بار دیگر کارگران واقعی به تهدیدات کارفرما نگذاشته و اعتصابی غذای نامحدودی را در محوطه کارخانه آغاز کرده و اعلام نمودند تنها زمانی اعتصاب را پایان می دهند که دستمزدهای معوقه خود را برای سیر کردن شکم گرسنه کودکان خود دریافت کنند.

اعتصاب نفتگران آذربایجان

روز ۲۳ نوامبر بیش از ۱۵۰۰ کارگر یک کارخانه سازنده تاسیسات نفتی متعلق به شرکت آمریکائی McDermott در شهر باکو دست به اعتصاب ۲۴ ساعته زدند. این اعتصاب در اعتراض به مخالفت کارفرما با تشکل کارگران در اتحادیه نفتگران آذربایجان و دستمزدهای ناچیز انجام گرفت. کارگران نسبت به تبعیض میان کارگران

اروپائی و غیر اروپائی در این شرکت معترض هستند. با آغاز این اعتصاب، کارگران به سرعت تمام کارخانه را به اشغال خود درآورده و از ورود مدیران و سرپرستان آمریکائی این شرکت جلوگیری کردند. اعتصابیون می گویند که دستمزد آنان معادل تنها ۲ دلار در ساعت است. ضمن اینکه کارگران اروپائی و آمریکائی در مقابل کار یکسان دستمزدی به مراتب بیشتر دریافت می کنند، این مبلغ نمی تواند حتی بخش ناچیزی از هزینه های کمر شکن زندگی کارگران را تامین کند. مقامات وزارت کشور جمهوری آذربایجان اقدامات اعتراضی کارگران را غیر قانونی خوانده و با تهدید از کارگران خواستند که دیگر دست به این گونه حرکات نزنند. برغم تهدیدات آشکار مقامات دولتی، اعتصابیون اعلام نمودند که مبارزات خود را ادامه می دهند.

اعتصاب سراسری کارگران در اوکراین

روز ۲۵ نوامبر بیش از ۳۵۰۰ کارگر کارخانجات صنایع داروئی در سراسر اوکراین دست به یک اعتصاب ۲۴ ساعته زدند. این کارگران از سطح ناچیز دستمزدهای خود ناراضی بوده و تمام اقدامات آنان نیز با مخالفت یکپارچه نمایندگان کارفرماهای صنایع داروئی این کشور مواجه شده است. به همین دلیل راه مبارزه مستقیم تنها راه مقابله با این اجحافات و افزایش دستمزدها است. در این روز وزارت بهداشت این کشور خواهان رسیدگی به خواست ها خود شدند.

از صفحه ۳

سمیناری در گرامیداشت ...

سدی در برابر رشد و گسترش جنبش کارگری و کمونیستی در این منطقه از جهان باشند. وی افزود که کمونیست ها به هیچ وجه مجاز نیستند با مرتجعان اسلامی که امروز تضادهایی با امپریالیسم پیدا کرده اند به بهانه ی مبارزه ضدامپریالیستی همکاری نمایند. وی در این زمینه مثال رفتاردوم اخیر قانون اساسی در عراق اشغالی را آورد که نه فقط دولت دست نشاندهی ائتلاف جنگ طلب آمریکا - انگلستان که آیت الله های مرتجعی همچون مکارم شیرازی خواهان رأی مثبت به آن شدند. سمینار که با سرود انترناسیونال آغاز شده بود در جوی رفیقانه پایان یافت.

اخباری از ایران

اعتراض کارگران شهرداری کرج

جمعی از کارگران خدماتی شهرداری منطقه چهار کرج روز ۲۳ آبان در اعتراض به عدم دریافت حقوق معوقه خود در مقابل شهرداری کرج تجمع کردند.

تجمع کارگران "کیسه خوزستان"

روز ۲۹ آبان، جمعی از کارگران شرکت تولیدی "کیسه خوزستان" در اعتراض به عملکرد مدیر عامل و عدم پرداخت دو ماه حقوق معوقه خود در مقابل استانداری اهواز تجمع کردند. کارگران فوق خواستار بازگشت بر سر کار خود هستند.

تجمع اعتراضی کارگران "بلر"

کارگران کارخانه "بلر" روز ۲ آذر با اجتماع در مقابل ساختمان "سازمان خصوصی سازی" به عملکرد مدیریت این شرکت از جمله اخراج کارگران اعتراض کردند.

مدیریت شرکت که به تازگی کارخانه را به صورت اقساط و از "سازمان خصوصی سازی" خریده است با فروش اموال و ماشین آلات کارخانه اقدام به پرداخت اقساط کارخانه کرده و اعلام کرده است که در محل کارخانه قصد ساختمان سازی دارد. مدیریت کنونی کارخانه "بلر" پیش از این نیز در مزایده های سازمان فوق، کارخانجاتی مانند آزمایش، پارس قوطی و کرین ایران را خریده و کارگران آن ها را اخراج کرده است.

در پی این اعتراض کارگران، یکی از مسئولین "سازمان خصوصی سازی" طی مصاحبه ای اقدام کارفرمای "بلر" را قانونی اعلام کرد.

اعتراض کارگران "پوشینه بافت"

کارگران کارخانه "پوشینه بافت" قزوین در ادامه اعتراضات خود و برای چندمین بار، روز ۶ آذر در اعتراض به تعویق ۶ ماه حقوق خود در مقابل استانداری قزوین تجمع کردند.

اخراج جمعی از کارگران ایران خودرو دیزل

مدیریت شرکت ایران خودرو دیزل با یک شیفت کردن کارخانه دست به اخراج دسته جمعی کارگران قراردادی زد.

جمعی از کارگران ایران خودرو دیزل با صدور اطلاعیه ای به این اقدام اعتراض کردند. در بخشی از اطلاعیه آمده است:

«برای بازگشت به کار هر کاری از دست تان می آید انجام دهید. اگر شما خود حرکت کنید، دیگران نیز با شما خواهند آمد. مگر شما چه چیزی از کارگران نساجی کردستان کم دارید. با هم متحد شوید و به امید وزارت

کار و دیگران نباشید. مگر ندیدید چه بر سر کارگرانی که قبل از شما اخراج شدند آمد. برای بازگشت به کار مبارزه کنید».

تجمع اعتراضی کارگران

"سعادت نساجان"

کارگران کارخانه "سعادت نساجان" یزد، در اعتراض به بلاتکلیفی خود، روز ۲۴ آبان همراه با همسران و فرزندانشان در مقابل استانداری یزد تجمع کردند.

کارفرمای کارخانه، ۲۹ ماه پیش به بهانه ی اجرای طرح توسعه، کارخانه را تعطیل کرد تا پس از تجهیز و توسعه کارخانه را دوباره بازگشایی کند. کارگران پس از ۲۶ ماه دریافت حق بیمه، اکنون سه ماه است که در بلاتکلیفی بسر برده و حقوقی دریافت نمی کنند.

لغو کنفرانس حقوق کار و نقش تشکل های

آزاد کارگری

کنفرانس "حقوق کار و نقش تشکل های آزاد کارگری" که قرار بود روز ۶ آذر ماه در دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه برگزار شود، به دستور مقامات سیاسی و امنیتی دانشگاه لغو شد.

این کنفرانس در حالی لغو می شود که براساس آیین نامه ی جدید و تنظیم شده از سوی حراست وزارت علوم، عبور و مرور در دانشگاه، انتظامات، آزمایشگاه ها و خوابگاه ها به کنترل حراست دانشگاه ها درخواهد آمد. "جمهوری اسلامی" تلاش دارد تا بدینوسیله فضای دانشگاه ها را محدودتر و امنیتی تر کرده و مانع حرکت های دانشجویی شود.

تحصن دانشجویان

دانشکده زبان های خارجی

جمعی از دانشجویان دانشکده زبان های خارجی دانشگاه تهران روز ۲۳ آبان در اعتراض به مشکلات خود از جمله نیمه کاره بودن ساختمان و نداشتن سقف!! نداشتن سیستم گرمایش، در برابر دفتر معاونت دانشجویی دانشگاه تحصن کردند.

اعتراضات معلمان حق تدریسی

تعدادی از معلمان زن حق تدریسی روز ۲۵ آبان در اعتراض به آزمون استخدامی در مقابل مجلس حکومت اسلامی تجمع کردند. جمعی از معلمان حق تدریسی در مقابل مجلس تجمع کردند. در این تجمع که روز ۲۹ آبان برگزار شدند، معلمان شعار می دادند "حقوق ۳۰ هزار تومانی اخراج ندارد" و "شعار انتخابات، اشتغال، جوانان، دروغ دروغ".

هم چنین در تاریخ اول آذر جمعی از معلمان حق تدریسی قزوین در مقابل مجلس تجمع کرده و به اخراج خود از آموزش و پرورش اعتراض کردند.

پیروز اعتصاب ۵۷ روزه کارگران نساجی کردستان

کارگران نساجی کردستان که در اعتراض به اخراج تعداد زیادی از کارگران این واحد و برای بازگشت به کار آنان دست به اعتصاب زده بودند، سرانجام موفق شدند خواست خود را بر کارفرما تحمیل کنند و کارگران اخراجی را به سر کارهای خود بازگردانند. از جمله خواست های دیگر کارگران نساجی کردستان، اجرای طرح طبقه بندی مشاغل، الغای قرار دادهای موقت و غیر قانونی، تامین نیازهای درمانی و پزشکی کارگران، بهبود شرایط بهداشتی و ایمنی محیط کار بود.

کارگران با حفظ اتحاد و همبستگی خود، در مدت ۵۷ روز اعتصاب، هوشیارانه توانستند تمامی ترفندها و توطئه های کارفرما، اداره کار و سایر ارگان های که همگی برای شکست اعتصاب دست به دست هم داده بودند، خنثا کنند. کارگران نساجی کردستان پس از آن که بخش زیادی از مطالبات خود را برکارفرما و دولت قبولانند، روز ۲۸ آبان پیروزمندانه به اعتصاب خودپایان دادند.

اعتصاب کارگران نساجی کردستان بار دیگر نشان داد که چنان چه کارگران به طور متحد و یک پارچه دست به اعتصاب بزنند و اعتصاب را هوشیارانه هدایت و رهبری کنند، قادر خواهند بود کارفرما را به عقب نشینی وادار سازند و بسیاری از مطالبات خود را نیز متحقق سازند. زنده باد اتحاد کارگران.

تجمع اعتراضی حاشیه نشینان

جمعی از حاشیه نشینان شهر ساوه روز ۲۴ آبان در اعتراض به عدم ارائه خدمات از سوی شهرداری ساوه از جمله انشعاب آب، برق و گاز در مقابل شهرداری ساوه تجمع کردند.

"جمهوری اسلامی" در حالی از ارائه هر گونه خدمات به حاشیه نشینان خودداری می کند که طبق آمار دولتی، اکنون یک میلیون نفر ۵۰۰ هزار خانوار که بالغ بر ۸ میلیون نفر می شوند، حاشیه نشین هستند. حاشیه نشینان که در نتیجه فقر و بیکاری به حاشیه شهرها پناه برده اند، فاقد ابتدایی ترین و ضروری ترین نیازهای انسانی هستند و باید برای رسیدن به آن ها مبارزه کنند.

در عین حال حاشیه نشینان که در اثر فقر، حاضر به تن دادن به هر کاری هستند، طعمه مناسبی برای سرمایه داران هستند تا با پایمال کردن حقوق آن ها، از طریق قراردادهای سفید امضا، مورد وحشیانه ترین اشکال استثمار قرار گیرند.

آلمان و کابینه ائتلافی

بورژوازی بود. اکنون دیگر اوضاع تغییر کرده بود. هیچ یک از دو ائتلاف مدافع آشکار نظم سرمایه نمی توانست به تنهایی قدرت دولتی را به چنگ آورد و از سوی دیگر اپوزیسیون چپی هم به مجلس راه یافته بود که باید به هر قیمتی از قدرت دور نگهداشته شده و خنثی می شد. در این زمان بود که نمایندگان واقع بین سرمایه، برغم رجزخوانی های روزهای قبل از انتخابات، به سرعت به یاد تفاهم و همکاری تمام مردم برای تشکیل دولت افتاد و تنها راه دور نگهداشتن نیروهای چپ تشکیل دولتی تحت عنوان "ائتلاف بزرگ" متشکل از سه حزب سوسیال دموکرات، اتحادیه دموکرات مسیحی و حزب دموکراتیک آزاد بود. از اینجا هم دور بی پایانی از مذاکره و معامله آغاز شد تا چگونگی انتقال قدرت به این ائتلاف مشخص شود.

اکنون پس از دو ماه، معامله و مذاکره خاتمه یافته و صدر اعظم پیشین این کشور، گرهارد شرودر، جای خود را به رهبر اتحادیه دموکراتهای مسیحی داده است. وی که تا چند روز پس از پایان رای گیری ها نیز خود را صدراعظم جدید می دانست، به یکباره قدرت دولتی را به رقیب خود سپرد و صحنه سیاست را ترک کرد.

برنامه دولت جدید هم هیچ تفاوت کیفی با دولت پیشین نخواهد داشت. اکنون صدراعظم جدید صحبت از حمایتی فعال تر از سیاست های جنگ طلبانه امپریالیسم آمریکا می کند. در عرصه اقتصاد نیز دستور کار همان رشد و گسترش نئولیبرالیسم و در هم شکستن همه و هر گونه مقاومت توده انی خواهد بود. سیاست مالیاتی دولت پیشین تحت عنوان "هارتز ۴" بدون هیچ کم و کاستی اما پر شتاب تر ادامه خواهد یافت.

در مقابل اما خطاست اگر تصور شود که توده های مردم تسلیم بی چون و چرای این سیاست ها می شوند. همانطور که مقاومتی سراسری و توده ای دولت پیشین را با در دسر جدی مواجه ساخت و سرانجام هم کار آن را برای همیشه پایان داد، سرنوشت دولت جدید هم نمی تواند تفاوت زیادی با پیشینیان خود داشته باشد. در اینجا هم مقاومت توده ها و میلیون ها کارگر هر روز تشدید شده و تا تغییر دولت ادامه خواهد یافت. بدون شک رمز ادامه عمر دولت های بورژوازی، برغم نارضایتی توده ها، در این است که اینان در چنبره بازی دموکراسی بورژوازی گرفتار آمده و انتخابات ۴ سال یکبار پارلمان را تنها راه ممکن برای نشان دادن این نارضایتی می دانند.

های رفاهی و یکرشته فشارهای کمر شکن اقتصادی بر دوش بیش از ۵ میلیون بیکار بودند. کاربست این سیاست ها، که "دستور کار ۲۰۱۰" نام گرفته بود، گسترش نارضایتی از وضع موجود را به همراه داشت که انعکاس خود را در تشدید اعتراضات و اعتصابات مداوم در سال های اخیر به نمایش گذاشت. علاوه بر این، دولت این کشور سربازان خود را تحت فرماندهی ناتو به جنگ های جنایتکارانه امپریالیست ها در یوگسلاوی سابق و افغانستان گسیل کرده و از این طریق سهمی هم در کشتار و سرکوب توده های مردم این کشورها نصیب خود کرد. مجموع این شرایط، دیگر جانی برای رای اعتماد توده ها به دولت نگذاشته بود. از سوی دیگر ائتلاف نیروهای بورژوازی دست راستی هم برنامه جدیدی برای ارائه نداشت. اینان نیز مدافع ادامه "دستور کار ۲۰۱۰" و در هم شکستن جنبش مقاومت کارگران بودند. با این اوصاف روشن بود که گرایش به سمت نیروهای چپ و اپوزیسیون دولت تشدید شده و نمایندگان و سخنگویان جنبش اعتراضی توده های مردم در عرصه مبارزات پارلمانی ظاهر شوند. در آستانه آغاز این انتخابات نیز گروه بندی های مختلفی از سوی نیروهای چپ که با شعار مبارزه با نئولیبرالیسم و عدالت اجتماعی به میدان آمده بودند، شکل گرفته و حزب چپ از ادغام حزب سوسیالیست دموکراتیک و آلترناتیو انتخاباتی برای کار و عدالت اجتماعی شکل گرفت.

نتایج انتخابات دور از ذهن نبود. نه ائتلاف میان احزاب سوسیال دموکرات و سبز و نه ائتلاف اتحادیه دموکرات مسیحی و حزب آزاد دموکراتیک نتوانستند اکثریت پارلمان را به خود اختصاص دهند و از همان نخستین ساعات روز ۱۸ سپتامبر نشانه های یک خلاء قدرت شکل گرفت. در مقابل اما حزب چپ مورد استقبال رای دهندگان قرار گرفته و با نتایجی چشمگیر ۵۴ نماینده را به پارلمان این کشور فرستاد و به این ترتیب نمایندگان سیاسی سرمایه داران را با در دسر جدیدی روبرو ساختند.

هر دو رهبر احزاب سوسیال دموکرات و اتحادیه دموکرات های مسیحی که از سوی رسانه های جمعی به عنوان دو مدعی اصلی کسب رهبری سیاسی این کشور معرفی می شدند و در رجز خوانی های پیش از انتخابات، خود را " صدراعظم" آینده این کشور می دانستند، به یکباره با وضعیت ویژه ای مواجه شدند که خطوط عمده آن رشد اپوزیسیون چپ در درون و بیرون پارلمان و کاهش حمایت از احزاب

خلاصه ای از اطلاعاتی ها

و بیانیه های سازمان

در تاریخ ۲۶ آبان ماه، سازمان ما با صدور اطلاعاتی تحت عنوان "انفجار معدن در کرمان یک بار دیگر قربانی گرفت" خبر از انفجاری جدید در معدن پابدانا داد. در این اطلاعیه آمده است که کمتر از دو ماه پس از انفجار معدن باب نیزو که به مرگ ۱۱ کارگر و زخمی شدن تعداد دیگری انجامید، شب گذشته، در معدن پابدانا نیز انفجار دیگر رخ داد که به مرگ لاقول یک کارگر و زخمی شدن دو تن دیگر انجامید. اطلاعیه، سپس با اشاره به نبود امکانات ایمنی و بهداشتی، در سطح حداقل استانداردهای ضروری، می افزاید که کارگران در این معادن هر لحظه در معرض سوانح ناشی از کار قرار دارند و سالانه دهها تن، جان خود را از دست می دهند. در پایان این اطلاعیه، سازمان ما، مسئول مرگ و معلول شدن کارگران را در رژیم جمهوری اسلامی معرفی نموده و با خانواده ها و همکاران کارگران قربانی این انفجار، ابراز همبستگی نموده است.

از صفحه ۵

اخباری از ایران

کندن سنگ ها و نهال های موجود در خاوران

"جمهوری اسلامی" در ادامه اقدامات خود در جهت تخریب خاوران (و همین طور قطعه ۳۳ بهشت زهرا) دزدانه سنگ ها و نهال های موجود در خاوران را کنده و از بین برده است.

قتل نوجوان ۱۷ ساله در زندان "عادل آباد"

در پی تعطیلی بند جوانان زندان "عادل آباد" شیراز، یک جوان ۱۷ ساله که به اتهام سرقت دستگیر شده بود، شبانه مورد تجاوز 5 زندانی که با جرم های سنگین در زندان هستند، قرار گرفته و فوت کرد.

انحلال بند جوانان زندان فوق، به دنبال خصوصی سازی زندان ها و واگذاری اداره زندان به مدیر کل پیشین زندان های سیستان و بلوچستان صورت گرفته است و این سومین قتل در طی دو ماه گذشته در این زندان است.

بند جوانان در زندان های اوین و استان خراسان نیز تعطیل شده است.

اعتصاب غذای زندانی سیاسی

روزنامه نگار زندانی "مداح احمدی" که در جریان وقایع اخیر کردستان دستگیر شده و در زندان مریوان بسر می برد، در اعتراض به وضعیت خود دست به اعتصاب غذا زده و دهان خود را دوخته است.

مانع اصلی است. تا زمانی که ضعف تشکل و رهبری انقلابی بر جنبش توده ای اعتراضی بر طرف نشود، تا زمانی که جنبش های اجتماعی موجود، پراکنده اند، رژیم تلاش خواهد کرد با سرکوب، به حیات ننگین خود ادامه دهد. تجربه مبارزات سال های اخیر، به وضوح این حقیقت را نشان داده است. لذا باید برای غلبه بر ضعف های جنبش، تلاش خود را دوچندان کرد. این واقعیت هم اکنون بر اکثریت بزرگ مردم ایران روشن است که با وجود جمهوری اسلامی، تحقق مطالبات آنها ممکن نیست. بنابراین هر تغییر جدی در زندگی و تحقق اصلی ترین مطالبات آنها، مستلزم سرنگونی جمهوری اسلامی است. اما جمهوری اسلامی سرنگون نخواهد شد، مگر در جریان یک انقلاب. این انقلاب نیز رخ نخواهد داد، مگر با حضور طبقه کارگر، که هم به لحاظ کمیت، آن نیروئی است که قادر به رودروئی با قدرت سرتا پا مسلح جمهوری اسلامی است، هم به لحاظ نقشی که در سیستم اقتصادی موجود دارد و تمام حیات جامعه وابسته به کار اوست و از همه فراتر، این که هیچ نفعی در حفظ نظم موجود ندارد و نه فقط خواهان تغییرات سیاسی و روبنائی بلکه خواهان برانداختن کلیت نظام اقتصادی- اجتماعی موجود است.

بنابراین، هرکس که واقعا خواهان نجات توده های مردم ایران از شر فجایع بی شمار جمهوری اسلامی است، هرکس که خواهان برافتادن رژیم ضد انسانی و ستمگر اسلامی حاکم بر ایران است، هرکس که خواهان تحقق رادیکال مطالباتی است که توده های مردم ایران سال هاست برای آن ها مبارزه می کنند، باید برای تقویت جنبش کارگری و رهبری طبقه کارگر بر جنبش اعتراضی توده های وسیع مردم تلاش کند.

دانشجویان مبارز سوسیالیست و چپ!

در این شرایط که چشم انداز بحران سیاسی عمیق تری در ایران وجود دارد و سرنوشت تمام جنبش های اجتماعی موجود واز جمله جنبش دانشجویی و مطالبات این جنبش، بیش از هر زمان دیگر، با جنبش طبقه کارگر و نقش آن در تحولات آتی ایران، گره خورده است، وظیفه سنگینی بر دوش شماست که برای پیوند دادن هرچه بیشتر جنبش دانشجویی با جنبش کارگری، حمایت از این جنبش و اشاعه اهداف و آرمان های سوسیالیستی طبقه کارگر، تلاش کنید.

تحولات سیاسی سال های اخیر در ایران و تجاری که برای جنبش دانشجویی به همراه داشته است، به نحو روزافزونی این جنبش را رادیکال تر نموده و زمینه را برای حضور فعال تر چپ و اشاعه سوسیالیسم در میان دانشجویان هموار تر کرده است.

رسوائی و بی اعتباری تشکل های وابسته به رژیم، امثال دفتر تحکیم وحدت که در پی ضد انقلاب فرهنگی و سرکوب خونین دانشجویان توسط جمهوری اسلامی، سال ها به عنوان ابزار پلیسی و جاسوسی رژیم عمل کرد و در دوران زمام داری خاتمی نیز نقش ارتجاعی خود را در برابر جنبش بالنده و مبارز دانشجویی نشان داد، به نقطه ای رسیده است که تقریبا فرو پاشیده و پرونده ننگین آن بسته می شود. این تشکل ارتجاعی، دیگر نقشی در جنبش دانشجویی نخواهند داشت. اکنون که دانشجویان اساسا از انجمن های اسلامی فاصله گرفته اند. باید با تلاش برای ایجاد و گسترش تشکل های مستقل از دولت و متشکل ساختن هرچه بیشتر دانشجویان در این تشکل ها، یک سره بساط انجمن های اسلامی را از دانشگاه ها جاروب کرد. روشن است که رژیم و مزدوران آن در دانشگاه ها، به روش های سرکوبگرانه خود ادامه می دهند و به اشکال مختلف می کوشند مانع از گسترش تشکل های مستقل دانشجویی شوند. اما اکنون دیگر رژیم در موقعیتی نیست که بتواند از طریق سرکوب و دستگاه پلیسی- جاسوسی خود در دانشگاه ها، مانع از شکل گیری و گسترش تشکل های مستقل گردد. کارگران ایران با مخالفت و بایکوت کردن تشکل ها اسلامی رژیم در کارخانه ها و ایجاد تشکل های مخفی، نیمه علنی وحتا علنی مستقل، نشان داده اند که می توان و باید برای ایجاد تشکل های مستقل از دولت تلاش نمود. دانشجویان بایداز طبقه کارگر بیاموزند و تشکل های مستقل خود را ایجاد کنند. تنها با گسترش چنین تشکل هایی که هم اکنون نیز تعدادی از آنها شکل گرفته اند، جریان چپ سوسیالیست قادر خواهد بود که رهبری جنبش دانشجویی را در دست بگیرد، این جنبش را با جنبش طبقه کارگر مرتبط سازد، به شعار کارگر- دانشجو، اتحاد، جنبه عملی دهد و نقش خود را در تقویت جنبش طبقه کارگر و سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی ایفا نماید.

دانشجویان مبارز!

۱۶ آذر، روز دانشجو، سمبل مقاومت و مبارزه قهرمانانه جنبش دانشجویی علیه بی دادگری، اختناق، امپریالیسم و ارتجاع است. مبارزه خود را علیه رژیم ستمگر و ارتجاعی حاکم بر ایران تشدید کنید و برای سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری یک حکومت شورائی در ایران تلاش نمایید.

جاودان باد یاد تمام دانشجویانی که در راه مبارزه برای تحقق اهداف و آرمان های آزادی خواهانه و سوسیالیستی جان باختند.

پیروز باد مبارزات جنبش دانشجویی ایران
 سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - بر قرار باد حکومت شورائی
 سازمان فدائیان (اقلیت)
 آذرماه ۱۳۸۴

کار - نان - آزادی - حکومت شورائی

برای ارتباط با سازمان فدائیان (اقلیت) نامه های خود را در دو نسخه جداگانه برای دوستان و آشنایان خود در خارج از کشور ارسال و از آنها بخواهید نامه هایتان را به یکی از آدرس های زیر پست کنند.

K. A. R
Postfach 160531
60068 Frankfurt
Germany
آلمان

I. S. F
P. B. 398
1500 Copenhagen V
Denmark
دانمارک

Sepehry
Postlagernd
3052 Zollikofen
Switzerland
سوئیس

A. A. A
MBE 265
23, Rue Lecourbe
75015 Paris France
فرانسه

K.Z
P.O.BOX 2488
Vancouver B.C
V6B 3W7 Canada
کانادا

کمک های مالی خود را به شماره حساب بانکی زیر واریز و رسید آن را به همراه کد مورد نظر به یکی از آدرس های سازمان ارسال کنید.

I. W. A
6932641 Postbank
HOLLAND

شماره های فکس ۰۰۴۸۴۵۲۸۰۲۱۹۹
سازمان فداییان ۰۰۴۸۷۰۱۳۸۲۵۷۲
۰۰۴۸۷۰۱۶۸۸۲۷۱ (اقلیت)

نشانی ما بر روی اینترنت:

<http://www.fadaian-minority.org>

پست الکترونیکی E-Mail:

info@fadaian-minority.org

تلفن روابط عمومی سازمان فدائیان (اقلیت):
۰۰۴۹-۱۷۶-۲۸۰۲۰۸۹۷

KAR

Organization Of Fedaian (Minority)
No 466 november 2005

بیانیه سازمان فدائیان (اقلیت) به مناسبت ۱۶ آذر، روز دانشجو

۱۶ آذر، سمبل مبارزات جنبش دانشجویی علیه امپریالیسم و ارتجاع

دانشجویان مبارز!

۱۶ آذر امسال، در حالی فرا رسیده است که بساط خیمه شب بازی موسوم به اصلاحات به همراه سمبل مرتجع آن، خاتمی، یکسره بر چیده شده است و ارتجاع حاکم بر ایران، در چهره واقعی عریان و سرکوبگر خود، رودر روی توده های زحمتکش مردم ایران، قرار گرفته است.

با شکست و رسوائی اصلاح طلبی دولتی و فرو ریختن هرگونه توهم به بهبود اوضاع در چارچوب نظم موجود، حنا در میان عقب مانده ترین و ناآگاهترین بخش مردم، رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی، برای مقابله با جنبش اعتراضی مردم، کابینه نظامی - امنیتی اش را برسرکار آورده است تا گویا با تشدید سرکوب و اختناق، مبارزات توده مردم را مهار کند.

اما، اعتراض و نارضایتی، گسترده تر و بحران هائی که رژیم با آنها روبروست، عمیق تر از آنند که این تاکتیک بتواند رژیم ستمگر حاکم را از مخمصه موجود نجات دهد.

تجربه چند سال گذشته، نشان داد، که رژیم دیگر قادر نیست با سرکوب و کشتار، مردم را مرعوب و از تلاش و مبارزه برای تحقق مطالباتشان باز دارد. این حقیقت را تداوم و گسترش مبارزات کارگران، زنان، معلمان، دانشجویان و ملیت های تحت ستم، به رغم تمام وحشی گری و سرکوب های بیرحمانه رژیم، به وضوح نشان داده است.

بنابراین، استقرار کابینه نظامی - امنیتی رژیم و تشدید اختناق و سرکوب نیز نه تنها چاره ساز معضلات جمهوری اسلامی نخواهد بود، بلکه بالعکس بحران ها را تشدید و روند سرنگونی آن را تسریع خواهد نمود.

به قدرت رسیدن احمدی نژاد و تمرکز اصلی ترین ارگان ها و نهادهای رژیم دردست یک جناح، از هم اکنون منجر به تشدید تضادها و بحران ها شده است. بحران اقتصادی ابعاد جدیدی به خود گرفته است و روز به روز بر وخامت اوضاع افزوده می شود. این بحران، شرایط معیشتی کارگران و زحمتکشان را دشوارتر و اعتراضات آنها را گسترده تر خواهد ساخت.

میلیون ها تن از توده های مردم ایران، خواهان آزادی های سیاسی و حقوق دمکراتیک و مدنی خود هستند، تشدید اختناق و سرکوبگری رژیم، مبارزه ای گسترده تر علیه اختناق و دیکتاتوری عریان حاکم را در پی خواهد داشت.

رژیم جمهوری اسلامی، نه فقط در میان توده های زحمتکش مردم پایگاهی ندارد و از همین رو، بیش از پیش به نیروی سرکوب نظامی خودمتمکی شده است، بلکه از درون نیز با تضادهای لاینحلی روبروست.

در پی به قدرت رسیدن احمدی نژاد، نه تنها تضاد میان دوجناح پاسدار رژیم جمهوری اسلامی، به شدت حاد شده است، بلکه کشمکش و اختلافات درونی باندهای جناح حاکم نیز بر آن افزوده شده است. بنابراین به رغم تلاش سران حکومت اسلامی، برای تمرکز تمام قوا در دست یک جناح، به منظور حل تضادها و بحرانهای درونی رژیم، بحران حکومتی نیز تشدید شده است.

در حالی که رژیم در داخل با بحران اقتصادی و سیاسی روبروست، در عرصه بین المللی نیز با انفراد روز افزونی رو به رو شده است.

تمام این شواهد، حاکی از بحرانی تر شدن وضعیت رژیم جمهوری اسلامی و چشم انداز اعتلاء و گسترش مبارزات توده های مردم ایران است.

با این همه، ضعف اصلی جنبش، که تا کنون به رژیم امکان حیات داده است هنوز یک

در صفحه ۷

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورایی